

N A Š E

CELJE

glasilo Turističnega društva Celje 63/leto XL/številka 2/december 2000

cena: 100 SIT

Uvodnik: 40 let LEPO MESTO - NAŠE CELJE	3
Šest let uredništva (skoraj) brez denarja	5
Stari grad skozi 40 let društvenega glasila	6
Srednjeveški dan na Starem gradu Celje	12
Celjski turistični vodniki včeraj, danes, jutri	14
Turistično-informacijska pisarna in Turistično društvo Celje	16
Več prenočitev tujih gostov	19
Kaj je MS TDC?	20
Štajerska, dežela brez meja	22
TDC čestita	24
In memoriam Cveto Rojc	25
Turistične drobtinice	26
Novoletno voščilo	27

Uvodnik:

40 let LEPO MESTO - NAŠE CELJE

Pred štiridesetimi leti se je vodstvo takratnega Olepševalnega in turističnega društva v Celju (predsednik Rado Jenko in tajnik Zoran Vudler) odločilo, da bo v okviru svojega propagandnega odbora pričelo izdajati društveno glasilo LEPO MESTO. Že v uvodnem članku prve številke so bralce seznanili z bistvom turistične društvene dejavnosti, ki se deli na notranjo (delo za in s članstvom) in zunanjo (sodelovanje z vsemi za turistični razvoj našega mesta). Bralci so bili namreč seznanjeni z odgovori članov društva na dvoje vprašanj iz obširne ankete: "Kako ste zadovoljni z delom svojega društva, kaj predlagate?" in "Kako ocenjujete videz in urejenost svojega mesta, kaj predlagate?"

Prvi glavni urednik LEPEGA MESTA je bil Zoran Vudler, ki je to delo opravljal kar dolgih 25 let. Pri tem sta mu kot odgovorna (in tehnična) urednika pomagala Milan Četina 11 let in Franjo Mauer 8 let. Od leta 1986 do 1988 je bil urednik Milan Božič, od 1989 do 1994 Ludvik Rebeušek, od jeseni 1994 do 1996 Danica Doberšek, od 1997 do 2000 ni urednika, samo uredniški odbor (Matija Golner, Andreja Rihter...). Večinoma sta letno izšli po dve številki, dvakrat po tri številke, kar nekaj let pa tudi samo po ena številka. Pozornost zahteva pogled na leto 1994, saj sta v tem letu izšli dve številki z zaporedno številko 1. Tako je marca 1994 izšla številka 1 (zadnja) LEPEGA MESTA, jeseni 1994 pa še enkrat številka 1, vendar z novim imenom NAŠE CELJE. (Več o tem v članku "Šest let uredništva (skoraj) brez denarja".)

V zgodovini našega glasila so bili viški in padci, kot so bili v delu društva in njegovem razumevanju v javnosti in pri "pristojnih". Dejstvo pa je in na to smo ponosni da smo edino turistično društvo (tudi v bivši Jugoslaviji), ki mu je uspelo redno izdajati svoje glasilo štiri desetletja.

Naj končam s predlogom, da bi po štiridesetih letih zopet izvedli anketo med našimi člani in simpatizerji ter jih vprašali: kako so zadovoljni in kaj predlagajo svojemu društvu in svoji občini. Odgovore bi objavili naslednje leto, ko bo Turistično društvo Celje kot najstarejše turistično društvo v Sloveniji staro 130 let.

LEPO MESTO

GLASILO
OLEPŠEVALNEGA IN
TURISTIČNEGA DRUŠTVA
CELJE

Leto 7. Štev. 1

Celje, 12. decembra 1961

Cena 30 din

Rekonstruirane rimske izkopanine pod Mi-
klovaškim hribom (Heraklejev tempelj)

ZA UVOD

Olepševalno in turistično društvo je do-
bilo v zadnjem času toliko predlogov in
nasvetov od svojih članov in prijateljev,
da smo se odločili za objavo teh dobro-
namernih misli. Vse to gradivo, zbrano in
urejeno, je sedaj pred vami, da presodite
priljubljenost predlogov in nasvetov naših
članov in prijateljev.

Zelimo, da bi v bodoče postale te pri-
pombe odveč, da bi jih ne bilo treba več
zapisovati. Predvsem pa je naša želja, da
bi prizadeti, ki smo jih tokrat omenili ali
pa samo nakazali, uredili to, kar ni prav.

Razen nasvetov in pripomb smo zbrali
tudi nekaj pohval in priznanj tistim, ki si
jih zaslužijo, da se jim zahvalimo tudi mi
za njihov trud in prispevek, ki ga vlagajo
za turizem in lepši izgled našega mesta.

Objavljamo tudi rezultate naše ankete,
ki smo jo razpisali med svojimi člani, da
zvedemo njihovo mnenje o delu našega dru-
štva ter o splošnih problemih urejanja in
izgradnje našega mesta. Dalje objavljamo
dva prispevka o naših izletiščih, rubriko
kaj smo delali in še več drobnih in zanimi-
vih novic. — S to številko našega lista, ki
bo v bodoče izhajal vsaj enkrat letno, že-
limo načeti nekaj problemov in povzročiti
živahnejšo razpravo na občnem zboru, ki
bo konec meseca januarja. Tudi ta naš list
naj pripomore k lepši in pravilnejši ure-
ditvi in izgradnji našega mesta. Saj to je
ena izmed glavnih nalog našega Olepševal-
nega in turističnega društva.

Naša anketa

Člani z delom društva zadovoljni — Niso zadovoljni z gradnjami in urbanističnim urejanjem

I. Uvod

Pred dobrim mesecem je razpisalo naše dru-
štvo svojo prvo veliko anketo med svojimi člani.
Vsem svojim članom je poslalo posebno
vprašalno polo in jih prosilo za odgovore.

Vprašanja so se nanašala v glavnem na
olepšavo, ureditev in izgradnjo našega mesta.
Anketa je lepo uspela, odgovori pa so na-
dvse zanimivi.

II. Pregled odgovorov

Najprej statistični pregled odgovorov, prika-
zan v relativnih številih:

Vprašanje	Odgovor v %			
	da	ne	deloma	ni odgov.
1. Ste zadovoljni z delom OTD	93	2	5	—
2. Naj društvo tudi v bodoče opozarja na nepravilnosti	99	1	—	—
3. Naj društvo tudi v bodoče prireja zabavne prireditve	94	6	—	—
4. Naj društvo tudi v bodoče prireja pustna prireditve	89	9	—	2
5. Naj društvo tudi v bodoče prireja promenade koncerte	98	—	—	2
7. Ali naj društvo tudi v bodoče skrbi za izletišči Stari grad in Na gričku	87	10	—	3
8. Ste zadovoljni z nasadi v Celju	69	14	16	1
9. Ste zadovoljni s čistoto v Celju	73	16	11	2
10. Ste zadovoljni z gradnjami	36	40	21	3
11. Ste zadovoljni z urbanističnim urejanjem našega mesta	28	47	22	3

Ze bežen pogled v rezultate ankete nam
pokaže kaj zanimivo sliko. Članstvo je z dru-
štvenim delom zadovoljno in ga je odobrilo
več kakor 90 %, samo 36 % pa je zadovoljnih
z gradnjami in le 28 % z urbanističnim ureja-
njem našega mesta.

III. Kaj smatrate, da ni bilo prav v društvenem delu

Na to in še na dve vprašanji ni mogoče od-
govoriti z da ali ne. Potrebno jih je temeljito
obdelati.

Na vprašanje »kaj smatrate, da je bilo ne-
pravilno pri delu našega društva« v

— 15 % vrnjenih anket ni odgovorila;
— 63 % vrnjenih anket je zapisano, da ni bi-
lo nepravilnosti;
— 22 % vrnjenih anket pa so navedene ne-
pravilnosti.

Člani ugotavljajo predvsem naslednje:
— premajhna iniciativa za pravilnejšo iz-
gradnjo in urejanje našega mesta;
— nezadostno informiranje članov in javno-
sti o delu društva;
— premalo aktivnih, mlajših članov;
— premalo energetske zahteve napram obči-
ni glede olepšave in urejanja mesta.

IV. Vaši predlogi glede dela OTD

V odgovorih na to vprašanje:

— 7 % članov ni odgovorilo;
— 61 % odgovorov se glasi »tako, kakor do-
slej«;
— 32 % odgovorov pa vsebuje konkretne
predloge.

Izmed odgovorov smo iskali tiste, ki so se
največkrat ponovili in tiste, ki so po našem
mnenju najznačilnejši. Kaj pravijo predlagate-
lji:

— društvo mora še bolj sistematično vzga-
jati Celjane za lepoto našega kraja, za njegovo
olepšavo in skrbeti za turistično vslogo Celja-
nov, predvsem mladine;
— društvo bi moralo pritejati za svoje člane
več izletov in organizirati tudi letovanje;
— nujno je spet vpejati TRIBUNO v Celj-
skem tedniku;
— društvo mora intenzivneje posegati v od-
ločitve občine glede urejanja našega mesta;
— treba je bolj forsirati lokalni turizem;
— društvo mora še močneje mobilizirati
javno mnenje za pravilnejše urbanistično izgra-
jevanje našega mesta;
— sprožiti akcijo za boljše prometno ure-
ditev (več parkirnih prostorov, kolektaric, ozna-
čevanje ulic, prepoved prisanjanja koles ob
pločnikih);
— čimprej zgraditi tujske sobe v izletišču
»Na gričku«;
— društvo mora povečati krog svojih ožjih
sodelavcev, pomladiti svoje vrste in še pove-
čati svoje iniciative.

V. Predlogi glede urejanja mesta

Odgovori na to vprašanje so najbolj zani-
mivi, saj se nanašajo na gradnjo in urbanizam,
zadeti, ki sta dobili največ negativnih odgo-
vorov v naši anketi. Več kakor polovica anke-
tancev ni zadovoljna z gradnjami niti z urba-
nističnim urejanjem našega mesta. Glavne pri-
pombe so: premalo sistematičnosti, nedosled-
nost in nenehno menjanje načrtov odnosno
konceptov. V ostalem pa berimo nekaj značil-
nih odgovorov na to vprašanje:

— več selekcije in bolj proste roke ljudem,
ki bi se bolj potrudili za izgled mesta; sistematič-
nejše načrtovanje;
— v mesto še več cvetja, zelenja, ureditve
pa fasade in tudi dvorišča;
— bolj čuvati in pravilno oblikovati stari
del mesta, mesto koncentrirati, urediti predel
med Ljubljansko cesto in Malgajevo ulico;
komunalne naprave sproti urejati: niso nujne
najdražje rešitve;

— urediti sprehajališče v Mestnem parku,
ki je bilo uničeno ob reorganizaciji Savinje;
— sproti urejati okolje novih stavb;
— odlok o ureditvi mesta tudi izvajati, kři-
telje kaznovati; več otroških igrišč;
— pospešiti gradnjo hotela, ki ni najbolj
posrečeno lociran, urediti samopostrežno res-
tauracijo v mestu odnosno vsaj podružnico ne-
ugodno locirane družbene prehrane, katere
gradnja se preveč zavijačuje, če se jo že res
hoče zgraditi;

— gradnje morajo biti bolj načrtne, prepre-
čiti je treba samovoljno, veliko blokov je togih,
barve so mizne ali pa preveč kričeče; graditi
stanovanja raznih vrst ne samo nekaj tipov;
— preveč raznih konceptov, ki zavlačujejo
proces; nezadostna elastičnost urbanistov in

(Nadaljevanje na 2. strani)

Naslovnica prve številke društvenega glasila Lepo mesto iz leta 1961

40 LET
DRUŠTVENEGA GLASILA
LEPO MESTO
NAŠE CELJE

Šest let uredništva (skoraj) brez denarja

Kar četrtno obdobja izhajanja našega društvenega glasila, ki letos praznuje svojo 40-letnico, sem oblikoval oziroma sooblikoval njegovo vsebino.

Potem ko je Zoran Vudler po 25 letih v letu 1985 končal urednikovanje LEPEGA MESTA, je od leta 1986 do 1988 to delo opravljal Milan Božič. Skrb za vsebino in izdajo LEPEGA MESTA je v letu 1986 prevzela društvena Komisija za informativno in propagandno dejavnost v sestavi: Ludvik Rebeušek (predsednik), Milan Božič (urednik), člani Milan Čuček, Gustav Grobelnik, Janko Hartman, Sinjo Jezernik in Janko Volf. Z aprilsko številko 1/1988 smo pričeli v oklepaju pisati še tekočo številko LEPEGA MESTA, takrat 44. Kumulativno številčenje smo obdržali do zadnje (52.) številke, ki je izšla marca 1994 leto XXXIV.

V tem letu je izšla še ena številka 1/1994, vendar z novim imenom NAŠE CELJE. Od slej zopet ni več tekočega številčenja, ne skupnega za LEPO MESTO in NAŠE CELJE, tudi ne ločenega samo za NAŠE CELJE. Od 1994 do 1996 je tudi izpadla navedba letnika izdaje kot da bi hoteli prekiniti povezavo s 34 leti izhajanja LEPEGA MESTA...Nova glavna in odgovorna urednica NAŠEGA CELJA je bila Danica Doberšek (takratna predsednica našega društva), člani uredniškega odbora pe še Janez Cvirn, Anton Šepetavc, Andrej Mohorič.

S številko december 1997/1 je doživela zunanost NAŠEGA CELJA dve spremembi: popolnoma novi format in novo oblikovno podobo. Urednik ni več naveden (?), uredniški odbor pe se je takrat predstavil v sestavi: Andreja Rihter, Matija Golner, Rada Hriberšek, Aleš Stopar. S številko 1997/1 se je zopet nadaljevalo z navedbo letnika našega društvenega glasila torej letnik XXXVII. Tekočega številčenja ni, vendar je prav, da zapišem številko 63 za zadnjo izdajo našega društvenega glasila, ki jo pravkar pregledujete.

Vrnimo se v leta 1988/89 do 1994, kar je glavna vsebina mojega prispevka. Zaradi vedno višje inflacije (npr. v letu 1988 je znašala preko 300%) in birokratskega nasprotovanja celjske občine (izvršnega sveta), da bi enako kot v vseh drugih slovenskih (turističnih) občinah visoki inflaciji prilagajala odloke o višini turistične takse, je naše turistično društvo vedno bolj in hitro zabredlo v finančne težave. Tudi strošek za izdajo Lepega mesta je postal previsok. Kljub raznim varčevalnim ukrepom (cenejša tiskarna, manj fotografij, skromnejši obseg...) nismo več zbrali dovolj finančnih sredstev. Po »proračunski« logiki bi morali to postavko črtati, LEPO MESTO pa ukiniti. Nameri, da bi ukiniti glasilo turističnega društva, ki je edino v vsej državi redno izhajalo že 28 let, smo se nekateri v društvo uprli, saj bi s tem ukrepom tudi pretrgali tradicionalno komunikacijsko vez z našim številnim članstvom (preko tisoč članov). Odločili smo se za najcenejšo, sicer neugledno varianto in nadaljevali z izdajo LEPEGA MESTA v najbolj preprosti razmnoževalni tehniki. Ker za urednika in člane uredniškega odbora v teh sušnih letih od 1989 do 1994 ni bilo pretiranega »drenja«, sem pač moral svoje »načelno« stališče tudi dokazati v praksi: prevzel sem neplačano delo urednika, ob pomoči naše tajnice Rade Hriberšek. Uredništvo sem oddal v letu 1994, ko so bile zopet bistveno boljše finančne razmere.

Z LEPIM MESTOM sva prenehala s številko 1 (52) marca 1994. Potem se je rodilo NAŠE CELJE. Oba z Rado pa imava zadoščenje, da sva v teh težkih letih rešila društveno glasilo in ugled celjskega turističnega društva.

Stari grad skozi 40 let društvenega glasila

Društvo je vseskozi bilo prisotno z mnenji, anketami in akcijami pri urejanju mesta in okolice, urejanje Starega gradu pa je od samega začetka predstavljalo eno od poglobitvenih dejavnosti Olepševalnega in turističnega društva Celje, kasneje Turističnega društva Celje. Pričujoči zapis naj bo odsev vseh teh dejavnosti in naporov mnogih članov društva, ki so s prostovoljnim delom zaslužni za to, da se danes turistična vodstva na grajskem hribu ne začnejo z: "Na tem mestu so bile še pred leti dobro vidne mogočne razvaline celjskega Starega gradu...".

Že iz prve številke društvenega glasila je razvidno, da je Turistično društvo Celje (TDC) od samega začetka svojega povojnega udejstvovanja imelo jasno vizijo in zastavljen program sanacije in oživitve Starega gradu.

V številki **1/1/december/1961** beremo, da je septembra 1949 TDC prevzelo v upravljanje Stari grad, ki je bil takrat že v zelo derutnem stanju. Gradu je grozil popoln razpad, saj ga od leta 1940 ni nihče oskrboval. Društvo se je kmalu lotilo dela. V letu 1951 je popravilo obzidje na severovzhodni strani, uredilo stopnice do gotskega palacija in palacij sam, ki je bil za obiskovalce že nevaren. Prav tako so zasuli tri velike lijake, ki so bili posledica medvojnega bombardiranja Starega gradu. V naslednjih letih so bili pripravljene načrti za sanacijo Friderikovega stolpa, ki je bil prav tako zaradi nevarnosti obiskovalcem nedostopen. V letih od 1952 do 1954 so potekala obnovitvena dela na Friderikovem stolpu. Ker se je obisk starega gradu iz leta v leto povečeval, je društvo leta 1952 nastavilo stalnega čuvaja. Uspešno poslovanje društvenega bifeja pred vhodom v grad pa je botrovalo odločitvi za gradnjo gostišča v najbolj razdejanem delu romanskega palacija. Gostišče na gradu je odprlo svoja vrata spomladi leta 1957, istega leta pa je društvo uredilo tudi Pelikanovo pešpot na grad.

Vse te dejavnosti so se financirale iz društvenega proračuna, v katerega je slabo polovico prispevala takratna oblast, četrtno gospodarske organizacije, tretjino pa je ustvarilo društvo samo.

V letih od 1957 do 1960 je bilo zgrajeno tudi javno stranišče in vodnjak. Leta 1961 pa je društvo ustanovilo stalno tričlansko gradbeno skupino, ki je pričela z načrtno sanacijo Starega gradu. Vsa dela so bila pod nadzorom Zavoda za spomeniško varstvo Maribor.

Program nadaljnjih del iz leta 1961 je obsegal tri točke:

- razširitev ceste

Nujnost popravila dotrajane ceste na grad, ki je bila zgrajena leta 1929, je narekoval povečan obisk gradu, težave so nastajale pri avtobusnem in kamionskem prometu. Prav tako je plazovit teren še dodatno oviral dostopnost do te turistične točke.

- restavriranje razvalin

Sistematično restavriranje razvalin je bilo načrtovano v smislu ohranjanja videza ruševine in zavarovanja stanja.

- preureditev gostišča

Gostišče se je kmalu izkazalo za preskromno, zato je bilo potrebno povečati zmogljivost kuhinje, saj je v treh prostorih premoglo 120 sedežev, na vrtu pa še dodatnih 150.

Naslednja dejavnost na Starem gradu je bila ožitev in popestritev dogajanja. Uprizoritev gledališke predstave na prostem in v avtentičnem okolju pa je bila prava senzacija.

Gustav Deržek: Stari grad/tuš/1968

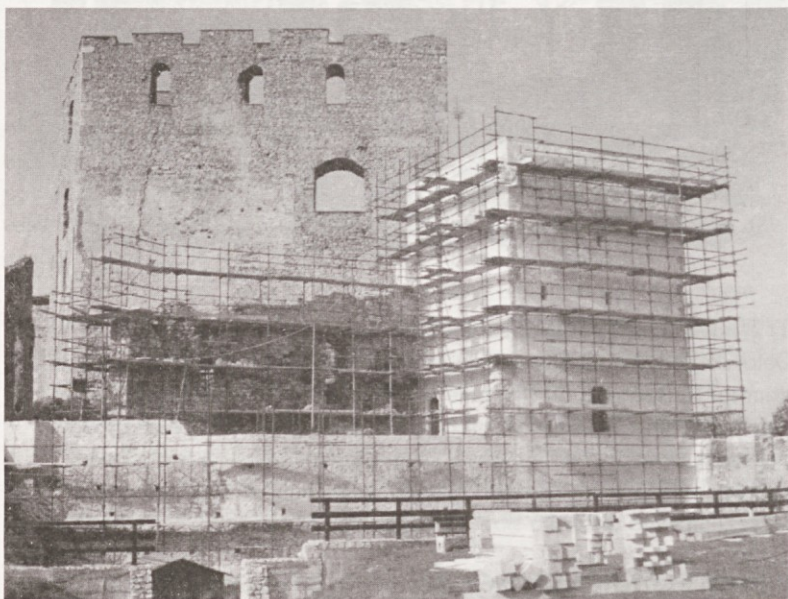
1/2/november/1962 Uprizoritev gledališke igre "Celjski grofje" v izvedbi Delavskega odra na Starem gradu je uresničila takrat že trideset let staro zamisel Turističnega društva iz leta 1932, da grad uvrstijo med prizorišča letnih prireditev. Veliko navdušenje, rekordni obiski vseh predstav pa so potrjevale zamisli o stalnih letnih igrah pod milim nebom z naslovom Celjske letne igre, ki naj bi se zgledovale po dubrovniških in postale reprezentativna atrakcija slovenske gledališke umetnosti.

V številki **2/3/november/1963** vabi društvo na prijeten zimski izlet na Stari grad, kjer gostišče ponuja dobro hrano in pijačo skozi vso zimo. V članku o uprizoritvi gledališke igre "Pod svobodnim soncem" na Starem gradu pa se kritično odzove na kvaliteto izvedbe. Zamisel o Celjskih letnih igrah je po mnenju Fedorja Gradišnika zahtevala brezkompromisno kvaliteto izvedb, ki mora biti "conditio sine qua non".

Članek v številki **2/5/september/1965** je glede kvalitete gledališke predstave bolj optimističen. Izvedba Novačanovega dela "Herman Celjski" je odlično ocenjena, saj se je na gradu dogajal pravi spektakel celjskega gledališča, z izvrstno scenografijo in preko 90 statisti, konjeniki, barvitostjo, bliščem in gibanjem. Predstavo, ki jo je finančno omogočilo Turistično društvo, si je ogledalo preko 10.000 ljudi. Optimizem spričo uspelih "Grajskih iger" se zrcali tudi v naslednjem zapisu:

Novačanov Herman živ
v Starem gradu spet domuje
in načrte silne snuje,
ukazuje neuklonljiv.
K njemu množice drve.
Tople so noči poletne,
temne so poti prijetne,
k srcu stiska se srce.
Grajske igre naj žive!
Važne po kulturni plati
in turistični še hkrati
Celju bogate ime.

Decembra '66 **3/6/december/1966** je bila objavljena anketa pod naslovom: "Razna mnenja: Kako naj uredimo Stari grad...". Številni odzivi Celjanov so bili večinoma namenjeni obnovi ceste, čiščenju obzidij in podiranju dreves v okolici gradu. Zanimive so ideje o tovorni in osebni žičnici na grad, ki bi lahko še danes pomenila alternativo neznosnim prometnim zamaškom ob velikih prireditvah. V isti številki se pojavi tudi kratek zapis, ki sporoča, da je bila končno porušena razpadajoča hiša ob vhodu v grajski kompleks in na njenem mestu urejeno parkirišče.

Stari grad - obnova, foto: Matija Golner

O obnovitvenih delih na Starem gradu poroča članek: "Izletišče Stari grad urejajo" **2/7/december/1967**. Prav tako se pisec navdušuje nad novo pridobitvijo grajske restavracije: dvema velikimi panoramskimi okni. Poleg obnove restavracije je bilo veliko dela postorjenega ob rednem popravilu in vzdrževanju razvalin, čiščenju grmičeva, vzdrževanju nasadov in dokončni ureditvi in asfaltiranju parkirišča pred gradom.

Poročilo o dotakratnih obnovitvenih delih na Starem gradu **1/8/maj/1968** nas kronološko seznanja z dogajanjem na gradu od leta 1949 naprej. Pomemben del poročila je izračun vloženi finančnih sredstev s strani društva, katerih 80% delež je zbralo društvo samo.

V številki najdemo vestičko o več kot 100.000 obiskovalcih Starega gradu v letu 1969 in o sanaciji ceste na grad. Prav tako je bila ustanovljena posebna komisija TDC, ki naj bi pripravila manjšo muzejsko zbirko na Starem gradu, ki naj prikaže rod Celjanov, literaturo o celjskih grofih, izkopanine, slike gradov in ostale zanimivosti iz zgodovine Celjanov in celjskega gradu.

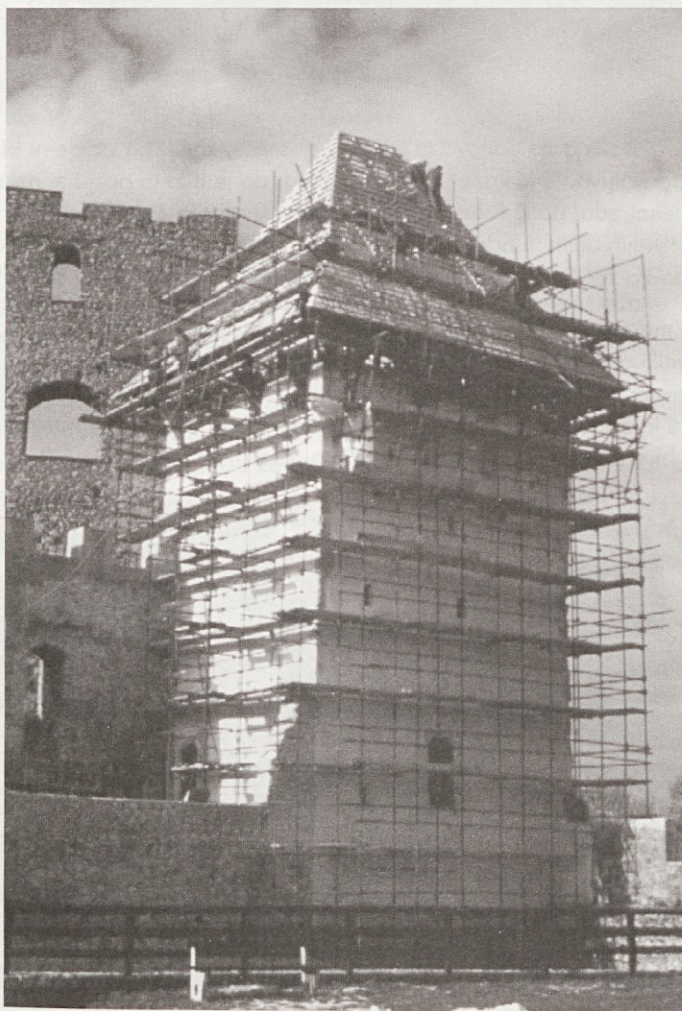
1/12/pomlad-poletje/1972 Časopis nas seznanja o opravljenih arheoloških izkopavanjih na Starem gradu pod vodstvom Spomeniškega varsta, ki predlaga obsežnejša dela na gradu. Tako bi se saniral manjši stolp nad jarkom (Pelikanovo potjo) in dostop po obzidju v Friderikov stolp.

Po daljšem premoru se društveno glasilo v številki **1/17/november/1977** spet dotakne tematike Starega gradu. Predvsem je bilo alarmantno stanje po zadnjem potresu razmajanega Friderikovega stolpa. Turistično društvo se je spet zavzelo za kompleksnejšo sanacijo gradu in ureditvijo tega pomembnega celjskega izletišča.

"Na celjskem Starem gradu končno v pravo smer" se glasi naslov članka iz številke **1/18/junij/1978**. Pisec pozdravlja začeto sanacijo Friderikovega stolpa z injiciranjem, saj je društvo opozarjalo, da ne more več prevzeti odgovornost za varnost obiskovalcev in da bo spomladi zaprlo grad za javnost.

1/19/julij/1979 Vest, da je leta 1978 Stari grad obiskalo več kot 160.000 ljudi. Zato ni bilo naključje pobuda društva o okrogli mizi, na kateri je tekla beseda o problematiki sanacije gradu.

Stari grad - obnova, foto: Matija Golner

1/21/junij/1981 Časopis objavlja obširen članek prof. Zorana Vudlerja, ki govori o obnovitvenih in vzdrževalnih delih na gradu, gradnji gostišča, večjih sanacijskih delih in sodelovanju z Zavodom za spomeniško varstvo. Posebej se posveti vzdrževanju gradu in stroških, poslovanju gostišča in obiskovalcem gradu. Podrobno opiše prizadevanja za izgradnjo ceste na grad, ki je bila dokončana tega leta.

1/23/junij/1983 Prizadevanja društva, da bi skupaj z Zavodom za spomeniško varstvo na Starem gradu pripravilo manjšo razstavo, so se leta 1983 uresničila. V članku "Razstava na celjskem gradu" dr. Ivana Stoparja lahko preberemo, da se obiskovalci zdaj lahko v spodnjih prostorih Anrdejevega stolpa na kratek in strnjen način informirajo o najpomembnejših podatkih iz grajske zgodovine. Postavljena je bila tako, da je obiskovalca najprej seznanila z vlogo Celjanov in nekdanjo celjsko posestviijo. Na panojih je bil prikazan proces arheoloških izkopavanj na Starem gradu, v fotografijah in s kopijami pa so bile predstavljene nekatere najzanimivejše najdbe, od gotskih pečnic do renesančnih fajanskih majolik. S tlorisi je bila prikazana rekonstrukcija grajskega razvoja, svoje mesto v razstavi pa so našle tudi stare upodobitve gradu. Razstavo, ki bi se lahko pozneje po potrebi dopolnjevala in prilagajala novim spoznanjem, je zaključil prikaz prizadevanj za obnovo in rekonstrukcijo grajskega poslopja.

1/27/marec/1987 Vest o novi pridobitvi na Starem gradu govori o novem lesenem mostu prek notranjega jarka, ki stoji na mestu, kjer je približno enak most že stal.

1/28/april/1988 V članku "Nujna ureditev gostišča na Starem gradu" se društvo zavzema za obnovo in ureditev gostišča, katerega stanje ni bilo več zadovoljivo. "Ne kaže izgubljati besed, da je bilo to gostišče nekoč rentabilno, zdaj pa..." Prav tako je v tej številki glasila članek o obnovitvenih delih in načrtih za prihodnost na Starem gradu s strani Zavoda za spomeniško varstvo.

1/31/marec/1991 Po kratki epizodi z "graščakom Babičem" so novi najemniki grajske restavracije široko zastavili adaptacijo in prenovo grajske restavracije. V zapisu v tej številki se lahko seznanimo, da so dela kasnila in da je v ta namen bil na grajskem dvorišču postavljen provizorij, ki naj bi skrbel za najnujnejšo postrežbo obiskovalcev gradu.

Stari grad - gotski palacij, foto: Matija Golner

Olepševalno in turistično društvo Celje prireja v nedeljo,
dne 8. septembra popoldne veliko

Turistično tombolo

NA STAREM GRADU

DVA AVTOMOBILA — DVA MOTORJA — PRALNI STROJ
— DESET KOLES — HLADILNIK — RADIO itd.

oglas v društvenem glasilu iz leta 1968

Stari grad - obnova, foto: Matija Golner

2/33/december/1993 Članek "Program ureditve prireditvenega prostora na celjskem starem gradu" se dotakne ureditve stalnega prostora za prireditve. V tem letu je po dolgem času na Starem gradu gostovalo Slovensko ljudsko gledališče Celje z izvedbo Novačanovega Hermana II. Spet so se pokazale pomanjkljivosti provizoričnega urejanja odra in avditorija, garderob za igralce, instalacij, ipd. Zato je Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine v okvirih programa sanacije in rekonstrukcije Starega gradu za prihodnje prireditve izdelal projekt, ki bi zagotovil gledališčnikom normalne delovne pogoje, gledalcem pa kar najbolj približal ambient gradu. V isti številki pa še lahko preberemo zapis, ki se kritično opredeljuje do siceršnjega mrtvila na gradu in do neodgovornega ravnanja ter do slabe kvalitete gostinske ponudbe.

1/39/maj/1999 Zadnja vestička je pravzaprav povabilo na Stari grad, ki se nam z zastrešenim stolpom nad Pelikanovo potjo kaže v popolnoma novi luči.

Namesto zaključka: V letu 2000 se Turistično društvo Celje dogovarja z Mestno občino Celje o formalnem prenosu upravljanja gradu z društva na MOC. S tem je tudi zaključen več kot 50-letni projekt Turističnega društva Celje, ki je ne samo rešilo Stari grad pred dokončnim propadom, ampak ga tudi ožvilo in mu dalo novo vsebino. Nenazadnje pa je društvu uspelo osvestiti javnost in prepričati mestno oblast, da je Stari grad eden najmarkantnejših celjskih simbolov, ki potrebuje posebno pozornost.

Srednjeveški dan na Starem gradu Celje

Bili so trije srednjeveški dnevi na Starem gradu. Zakaj prvi? – Turistično društvo je še v letu 1998 bilo upravljavec Starega gradu, s tem pa tudi odgovorno za obiskovalce našega gradu. Turistično društvo je pripravilo program javnih del za vodniško–animacijsko službo za mesto Celje in Stari grad. S programom smo zaposlili javne delavce – animatorje, vodnike, ki so od 1. maja leta 1998 in 1999 preživljali dneve na Starem gradu in vse obiskovalce oskrbeli z informacijami in gradivom, ki smo ga imeli na razpolago. Izdali smo priložnostno zloženko o Starem gradu in njegovi obnovi.

Posebna ponudba, nekaj drugačnega naj bi se zgodilo na Starem gradu. Moja razmišljanja in seveda dobro poznavanje zgodovine, sodelovanje s kolegi in predvsem konservatorjem – arhitektom Dušanom Krambergerjem, so rodili misel o Srednjeveškem dnevu na Starem gradu, ki bi rasel kot legenda o Celjskih. K sodelovanju smo povabili zavod Moj Aron (Darja in Andrej Žnidaršič), ki sta prva pričela z oživljanjem legend iz srednjega veka in sta se dela lotila v tesnem sodelovanju s stroko in strokovnjaki, ki so v tujini tovrstne dogodke že izvajali.

Srednjeveški dan 2000, foto: Gregor Katič

- prvi Srednjeveški dan na Starem gradu je potekal 29. avgusta 1998. Prireditev si je ogledalo 3700 obiskovalcev, z nami pa so sodelovali zavod Moj Aron, Mestna občina Celje, skupina Audax, Rada Hriberšek in sodelavke prek javnih del.

- drugi Srednjeveški dan na Starem gradu je potekal 28. avgusta 1999. število obiskovalcev je doseglo številko 5000. Sodelavci so bili: zavod Moj Aron, Mestna občina Celje, Lokalna turistična organizacija, Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti, Matija Golner s.p., Vigrad d.o.o., Katarina Kerk, Rada Hriberšek in sodelavke prek javnih del.

- tretji Srednjeveški dan na Starem gradu je potekal 26. avgusta 2000. Obiskalo ga je 6000 ljudi. Z nami so sodelovali zavod Moj Aron, Mestna občina Celje, Lokalna turistična organizacija, Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti, Matija Golner s.p., Butler s.p., Katarina Kerk, Rada Hriberšek in sodelavke prek javnih del.

Srednjeveški dan 2000, foto: Gregor Katič

Leta 1999 in 2000 je bil Srednjeveški dan najbolj obiskana prireditev v Celju. Z nami vsako leto sodelujejo mladi in najmlajši. Vsako leto pa na Stari grad prihaja vedno več obiskovalcev tudi v svojih kostumih. Prireditev se širi daleč v okolico, predvsem pa v naša okoliška zdravilišča in tudi izven državne meje.

Turistično društvo kot organizator bo zato tudi v prihodnosti organiziralo srednjeveške dneve na zadnjo avgustovsko soboto. Zakaj? - Turistično društvo Celje je najstarejše društvo v Sloveniji in je skozi celotno zgodovino prehojene 129-letne poti vedno dokazalo, da smo člani društva ljubitelji mesta ob Savinji, ki nam je cilj in smer našega delovanja mesto turizma in ohranjanja tradicije z lepotami sedanjosti. Našim akcijam se vedno pridružijo novi Celjani in v zadnjih letih tudi mladi. Mladi, ki jim ni vseeno, kakšno je življenje v mestu in kako skrbimo za ohranjanje svoje tradicije. Naši srednjeveški dnevi bodo zato živeli tudi v prihodnosti, z vedno novim programom za obiskovalce.

Srednjeveški dan 2000, foto: Gregor Katič

Celjski turistični vodniki včeraj, danes, jutri

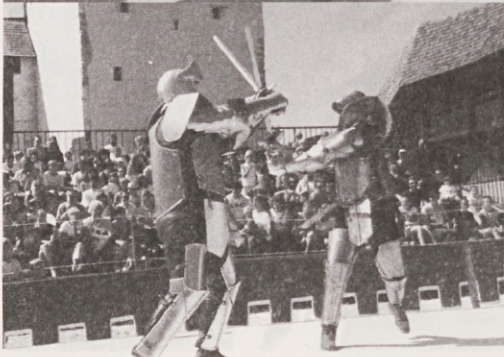
Že od samih začetkov organizirane turistične dejavnosti v Celju, od ustanovitve Olepševalnega in turističnega društva leta 1871, so v Celju delovali mestni vodniki. Le ti so bili običajno uveljavljeni meščani s posebnim posluhom za vodenje tujih in domačih obiskovalcev po mestnih znamenitostih. Vse delovanje Turističnega društva Celje skozi desetletja pozna ljubiteljsko vodenje po mestu in okolici pa tudi širše po domovini in tujini. Prav generacijam anonimnih poznavalcev in ljubiteljem mesta, njihovi pripravljenosti in sposobnosti prikazati tujcem mestne lepote, gre velika zasluga, da je bilo Celje v preteklosti uveljavljeno turistično središče. Tudi njim veljajo zasluge za priljubljenost Celja kot turistične točke na zemljevidu Evrope.

Šele novejši čas pa je prinesel v delo t.i. turističnih vodnikov večjo profesionalno organiziranost. Čeprav se delo turističnega vodnika v novi državi še vedno bori za položaj samostojnega poklica, pa smo lokalni vodniki veliko storili za vsesplošni dvig kulturnega nivoja prikaza našega mesta in njegovih znamenitosti.

Leta 1990 je bila v Celju ustanovljena sekcija leto prej osnovanega Društva turističnih vodnikov Slovenije. Le-ta je v zadnjem desetletju z večjim ali manjšim uspehom skrbela za kvalitetna vodenja po mestu in okolici. Glavna naloga novoustanovljene sekcije je bila večja popularizacija dela turističnega vodnika in zavzemanje za priznanje statusa samostojnega poklica. Članstvo v vrstah celjskih turističnih vodnikov je nihalo v preteklih letih med 25 in 60 člani. Redno se zbirajo na svojih srečanjih in skrbijo za svoje dodatno izobraževanje. V tem času se je Sekcija vključila v aktivno delo Turističnega društva in si delila z njim svoje društvene prostore. Vsakoletne tradicionalne ogledе mesta, organizirane ogledе za različne naročnike smo popestrili še z odmevnimi medijskimi nastopi (npr. Celje za Celjane, Srednjeveški dan, Mednarodni obrtni sejem), praznovanjem Svetovnega dne turističnih vodnikov 21. februarja, novoletnimi zbori in vodenji po mestu v času Svetovnega dne turizma, 27. septembra. Ne gre zanemariti tudi naše aktivnosti v času mednarodnih sejamskih prireditev v našem mestu.

Srednjeveški dan 2000
foto: Gregor Katič

Srednjeveški dan 2000
foto: Gregor Katič

V preteklih letih je Sekcija izvedla več odmevnih izobraževalnih seminarjev za vodnike in spremljevalce začetnike, pripomogla h kvalitetnejšemu pristopu k vodenju, skrbela za strokovne ekskurzije svojih članov in članov Turističnega društva in se tesneje povezovala s Turističnim društvom Celje in lokalnimi turističnimi agencijami. Velja omeniti, da smo celjski turistični vodniki v preteklosti dodobra izkoristili prednosti hitrega tehnološkega razvoja zadnjega desetletja, še zlasti svetovnega spleta. Preko društvenih spletnih strani lahko morebitni obiskovalci naročijo vodenje po mestu. Med pomembne pridobitve našega delovanja sodi tudi datoteka vseh celjskih vodnikov, njihovih jezikovnih in specialnih znanj.

Turistično društvo in Sekcija turističnih vodnikov Celje sta v preteklih letih delili svojo zavzetost pri kvalitetnem vodenju domačih in tujih turistov po Celju. V tem času sta izobrazila več kot 40 novih potencialnih turističnih vodnikov in spremljevalcev. V prid dobremu delu govore tudi številke iz zadnjih let: leta 1997 sta izvedla 2810 vodenj po mestu in okolici, leta 1998 3080 in leta 1999 3370. Trend naraščanja organiziranih ogledov mesta kaže na pravilno delo in le v sožitju vseh nosilcev turizma v Celju velja iskati pravo pot k osamozaveščanju Celja kot turističnega središča. Bogata zgodovinska dediščina mesta, lepo, urejeno mestno središče, urejene zelenice, prometne naprave in dobri, prijazni ter izobraženi vodniki bodo pripeljali Celje spet na pot nekdanje turistične slave.

V tem trenutku je slovenska vodniška srenja pred pomembnimi nalogami, ki vplivajo tudi na delo t.i. lokalnih vodnikov, ki delujemo v sklopu mest in njihovih turističnih organizacij. Vodniki pridobivamo t.i. državne licence, ki so uvedle več reda, enotnosti in kvalitete v našem delovanju. Potrebna bo še večja povezanost profesionalnih in ljubiteljskih turističnih vodnikov in Turističnih društev.

Celjani smo na pravi poti. V skladu z novim Zakonom o pospeševanju turizma smo v Turističnem društvu skupaj s Sekcijo turističnih vodnikov pripravili predlog odloka o vodenju turističnih skupin na območju Mestne občine Celje. Le še nekaj formalnosti nas deli od sprejetja tega odloka, ki bo uvedel še več reda in kvalitete na tem področju. S sprejetjem tega odloka bodo lokalnim vodnikom podeljene koncesije za vodenje po mestu in okolici. To spoznanje nas zavezuje k še večji povezanosti, pripravljenosti za dodatno izobraževanje in samoizobraževanje in sodelovanje z vsemi turističnimi dejavniki v mestu.

Nove vsebinske in organizacijske naloge v skladu z odlokom pa so lahko še dodatni izziv vsem, ki morajo v našem mestu skrbeti za izobraževalni program mestnih vodnikov, za posredovanje le-teh drugim naročnikom ter za osvežitev njihovih vrst. V naslednjem letu se bo Turistično društvo skupaj s Sekcijo še bolj zavzeto lotilo organiziranja pripravljanih tečajev za pridobitev licence turističnega spremljevalca in vodnika.

ČE se torej Turistično društvo ob svoji obletnici ponosno ozira na svoje dejavnosti v preteklosti, je lahko zagotovo zadovoljno z organizacijo in izvedbo mestnih ogledov tako za posameznike kot tudi skupine. O tem pričajo številne ustne in pismene pohvale, številna neformalna priznanja domačih in tujih obiskovalcev.

Velja vztrajati na tej poti!

Turistično-informacijska pisarna in Turistično društvo Celje

Turistično društvo je leta 1995 po nekajmesečnem brezdomju dobilo začasne prostore na Prešernovi 17, kjer domuje Muzej novejše zgodovine Celje. V dogovoru z muzejem je svojo društveno dejavnost opravljalo z novim starim poslanstvom.

Leta 1921, meseca februarja, so po prvi svetovni vojni društvo ponovno obudili in vodstvo je prevzel Ivo Šubič. 1923. leta je sklical sestanek vseh tujsko–prometnih interesentov v Celju. V skupnem interesu je Turistično društvo 1926. leta odprlo prvo tujsko–prometno pisarno v poslopju Prve hrvatske hranilnice. Pisarno je vodil tajnik, bivši podžupan Vekoslav Gobec in za njim Drago Pavlinc. Leta 1929 so po načrtu arhitekta Šubica zgradili paviljon med Celjskim domom in železniško postajo. V ta paviljon so premestili tujsko–prometno pisarno, ki so jo sprva podredili mariborski Tujsko–prometni zvezi, leta 1932 pa vključili v edino uradno potovalno agencijo Putnik. Od 1930. dalje je pisarno vodila Anica Bogovič. Pisarna je dajala pojasnila, nudila turistično–propagandno gradivo, prodajala razne karte in predvsem usmerjala turiste v hotele in privatne sobe. Prav uspešno je bilo sodelovanje z železniško postajo. Poslopje in peron so vedno skupaj okrasili s cvetjem. Tik ob postaji so postavili vremensko hišico, nasproti postaji pa avtomobilsko karto celjske pokrajine.

Društvo se je v okviru Zveze za tujski promet prvič udeležilo tujsko–prometne razstave na ljubljanskem velesejmu. Z dejanjem so nadaljevali večkrat. Ob tem pa so poskrbeli za promocijo mesta ob Savinji. Pri celjskem fotografu Josipu Pelikanu so naročili 7000 fotografij Celja in okolice, ter z njimi gostovali v Zagrebu in na razstavah v tujini. 1927. leta pa so skupaj z ljubljansko Zvezo za tujski promet založili nemško brošuro o Celju. Celje in Turistično društvo je gostovalo v Gradcu in na Dunaju, v pomoč pa jim je vedno bila Mestna občina Celje. Delo se je obrestovalo in 1937. leta je z ministrsko odločbo Celje proglašeno za turistično mesto. Ob tem pa je, še vedno predsednik, Šubič sestavil petletni načrt razvoja turizma v Celju. Ob tem je navedel pogoje za mestni svet: urediti kanalizacijo, razsvetljava, ceste in poti, prometne zveze, nastanitev tujcev, vrniti Savinji nekdanjo čistost, napraviti moderno kopališče, najti za muzej in mestno knjižnico primerne prostore. Načrt, ki se je večinoma uresničil, toda prekinila ga je druga svetovna vojna in smrt predsednika Šubiča 1943. leta.

Leta po drugi svetovni vojni so le počasi oživiljala delo društva, toda vztrajno in uspešno. Do leta 1953 društvo ni imelo prostorov, tega leta pa jih je pridobilo v Celjskem domu z uradovanjem tajnika društva. Delo se je ponovno usmerilo na informiranost prebivalstva in turistov ter seveda promocijo mesta ob Savinji. Društvo je izdalo knjižico «Nekaj o Celju» in Adresar mesta Celja že leta 1954.

Delo društva je bilo v posameznih obdobjih vedno učinkovito in je vplivalo na dogajanja v mestu, kakor smo občutili zadnjih pet let, ko se je na Prešernovi 17 izoblikovala Turistično informacijska pisarna. Ime in vsebina, ki sta popolnoma upravičili poslanstvo, le mesto uradno statusa pisarne ni podeljevalo. Zaspianost ali otopelost turistične ponudbe mesta Celja je vprašanje, ki si ga lahko sami razložimo.

V Turističnem društvu smo nadaljevali naše delo iz preteklosti: zbiranje informacij in njihovo posredovanje v mestu prek elektronskih medijev in seveda tiskanega propagandnega gradiva. Delo se je razširilo s povečano vodniško službo in izdajo novega propagandnega gradiva. Turistično informacijska pisarna je še v zadnjem trenutku ponovno zaživela v Celju. Kdo so naši uporabniki:

- mladina – šole – športni krožki - turistični krožki
- športne mladinske izmenjave po Evropi
- gospodarska podjetja in njihovi obiski v Evropi
- turisti v Celju, povpraševalci po telefonu in internetu

Celje je 1997. leta pričelo loviti stik s Slovenijo, predvsem pa svoje mesto v turističnimi ponudbi.

Kaj smo lahko ponudili? – Organizirano vodstvo po našem mestu in obeh muzejih. Izdali smo nove razglednice in geografsko karto s pomembnimi zgodovinskimi stavbami. Ob 125-letnici društva smo izdali zloženko in v turistično-informacijski pisarni redno ponujali turistične spominke in predvsem literaturo o Celju, npr. knjige Biser na Savinji, Monografija Celja, Vodnik po Celju, videokaseto Celja, različne razglednice in seveda prospekte in knjige o ostalih predelih Slovenije. Med spominki naj naštejemo samo nekatere: celjski vitez, majolike s celjskim grbom, panjske končnice, majice z motivom Celja ipd.

Pred društveno pisarno, foto: fototeka TDC

Zlata plaketa TZS Ludviku Rebeušku, foto: fototeka TDC

Najpomembnejše je, da je turistično informacijska pisarna s svojim odpiralnim časom nudila vedno in za vsakega informacije o dogajanju v mestu in okolici. Odprta je od torka do nedelje.

Tajnica Turističnega društva opravlja svoje delo že od leta 1985. Kot redno zaposleni pa so ji v turistično-informacijski pisarni pomagali javni delavci:

- leta 1998: Katarina Kerk, Barbara Šoster, Vesna Vidovič, Barbara Vrečko, Barbara Kelner in Bojan Pečnik
- leta 1999: Barbara Kelner, Žana Radaljac, Snežana Gabrovec in Silvo Pur
- leta 2000: Maja Hrovatič, Saša Pintar in Vesna Vidovič

Ob tem pa turistično-informacijska pisarna ne bi mogla opravljati svojega dela brez pomoči sodelavk Muzeja novejšje zgodovine Celje, ki so delale v muzejski recepciji: Petre Verlič in Barbare Vrečko. Sodelovanje med uporabniki Celjani in turisti jih je povežalo in jih povezuje še danes.

Zlata plaketa TZS Ludviku Rebeušku, foto: fototeka TDC

Več prenočitev tujih gostov

Optimistična napoved o letošnjem večjem turističnem obisku našega mesta (glej tudi članek »Leta 2000 zopet več turističnega obiska Celja?« - Naše Celje maj 2000/1) se uresničuje.

Po statističnih podatkih za obdobje januar-september 2000, v primerjavi z enakim obdobjem v letu 1999, se je skupno število gostov povečalo na indeks 101,5, število njihovih prenočitev pa na indeks 104,3. Za povečanje obiska so predvsem »zaslužni« gosti iz tujine, katerih število se je povečalo na indeks 105, njihove prenočitve celo na indeks 111,5. Ob tem pa tudi ugotavljamo močan padec obiska domačih gostov, ki je nazadoval kar na indeks 78,5, število njihovih prenočitev je z indeksom 92 relativno ugodnejše. Ob analizi navedenih podatkov še ugotovimo podaljšanje povprečne dobe bivanja, tako domačih kot tudi tujih gostov, na dobra dva dneva. V strukturi obiska opazamo povečanje deleža tujih gostov, od 67% v lanskem letu na 73% v letošnjem, še zlasti pa njihovih prenočitev, od lanskih 70% na letošnjih 74%. Na prenočitve domačih gostov odpade samo še dobra četrtina.

Posebej sem še analiziral mesec september, mesec Mednarodnega obrtnega sejma, ko prihaja ob posameznih dnevih veliko število sejmskih obiskovalcev v Celje. Presenetljivo se je skupno število domačih in tujih stacionarnih gostov v tem mesecu, v primerjavi s septembrom 1999 znižalo! Domačih gostov na indeks 79,5 tujih na indeks 90, vseh stacionarnih gostov na indeks 86,2. Pozitivno pa je, da se je istočasno število njihovih prenočitev zvišalo, na indekse 104,5 oz. 102,5 ter skupno na indeks 103. Ob manjšem številu gostov in povečanju števila njihovih prenočitev je logično, da se je povprečna doba bivanja v septembru, v primerjavi s povprečno dobo bivanja v devetih mesecih, kar precej podaljšala. Domači gosti so tako v letošnjem septembru bivali v našem mestu že kar 3 dni, tuji pa 2,4 dni. Tudi struktura gostov in njihovih prenočitev izkaže povečan delež domačih turistov in sicer v številu gostov na 33%, njihovih prenočitev pa na 38,4%.

Podatki za letošnjih devet mesecev so v globalu pozitivni (ob opozorilu za učinkovitejšo promocijo naše ponudbe na domačem turističnem tržišču).

Srednjeveški dan 2000, foto: Gregor Katič

Kaj je MS TDC?

Nekega letošnjega septembrskega dne sem z, vam neznano, zelo mlado gospodično sedela pri opoldanski kavi v naši zasilni pisarni. Pomenkovali sva se o različnih stvareh, nekje vmes pa je pogovor nanesel tudi na delo našega društva. Ker sem zelo ponosna na naše društvo, sem začela govoriti o tem, kako je to najstarejše turistično društvo v Sloveniji, kako vsako leto organizira to in to prireditve, da sem jaz, kot javna delavka, našla delo v njem in tako spoznala veliko zanimivih ljudi in še in še. To »pozre«, moja sogovornica, je le na široko odprla usta in se čudila, kako je le mogoče, da ji še nihče ni te, že tradicionalne zadeve, nikoli omenil.

Seveda sem bila razočarana in jezna zaradi njene nevednosti. Sklenila sem, da je treba njej podobno mladež v mestu osvestiti in motivirati na ta način, da bodo ne samo slišali za Turistično društvo Celje, temveč v njem aktivno delovali, se ob tem sploh imeli »fajn« ter tako tudi nadaljevali tradicijo društvenega obstoja. In tako je nastala ideja o Mladinski sekciji Turističnega društva Celje, ki je kmalu, natanko 7. novembra 2000, tudi meso postala.

Danes ima Mladinska sekcija Turističnega društva Celje že 20 aktivnih članov, starih od 15 let naprej. Sčasoma se nam bodo pridružili tudi drugi, saj bomo z lastnim delom in uspešno izpeljanimi zastavljenimi akcijami dokazali, da smo »face« in nasploh »ful kul« (piši kot govoriš), pa tudi dela je toliko, da bomo rabili vsakršno pomoč.

Program Mladinske sekcije je zelo pester. V njem lahko vsak najde kaj zase, vse akcije v programu pa so zastavljene tako, da bomo sproti spoznavali naše mesto in ga naredili bolj barvitega in pestrega. Pa lepo po vrsti.

Že 16. novembra, torej kmalu po našem rojstvu, smo organizirali prvo Mladinsko boljšo tržnico, kjer so mladi na dveh stojnicah prodajali svoje bogastvo. Po, za dijake in študente res ugodnih cenah se je dalo kupiti vse od učbenika, knjig (kar večini verjetno ne diši preveč), do stripov, kaset, starih plošč, CD-jev, video kaset, mobijev ter obleke, kučem, celo čevljev (kar tudi verjetno ne diši preveč), babičinih kozarcev, stropne luči... Verjemite, da je ta stran prekratka, če bi hotela naštetih vse. Skratka, »boljšak« je bil super in to tako, da ga bomo morali kmalu spet ponoviti. Na 1. decembra dan smo opozarjali vse živo na veliko nevarnost, grozo, teror (ali še kaj hujšega) današnjih dni, pa ne govorim o prazni denarnici, ampak o bolezni z imenom aids.

S 15. decembrom že nekako uradno stopamo v praznični čas. Mladinska sekcija bo tu, normalno, spet zraven. Na Trgu celjskih knezov (pred Narodnim domom, op.p.) bomo imeli svojo stojnico. Vsi zavedni »lokal patrioti« in tisti, ki so že popolnoma siti plastičnega kiča, vabljeni k nam, saj bomo ponujali Friderikove stolpe in celjske zvezde za na jelko, doma narejene voščilnice in lončke za belo kavo oziroma kisló juho, ki pride presneto prav po silvestrski noči.

Drugače pa ima naš program na seznamu tudi bolj ambiciozne načrte. Naslednje leto se bomo prav strokovno lotili obravnave našega domačega mesta. Z različnimi sredstvi (kamera, fotoaparati, papir in svinčnik ali čopič, pesem... izbiro prepuščam zainteresiranim) bomo zabeležili različne črne pike mesta: grde fasade, nerodno križišče, nezanimive grafite... Ta material bomo nato retuširali, zmiksali, delali fotomontaže, skratka naredili bomo lepše mesto. Izdelki bodo nato na ogled na razstavi.

Jasmina in Mihaela, članici Mladinske sekcije TDC, foto: Luka Umek

Stojnice ob svetovnem dnevu boja proti AIDS-u, foto: Luka Umek

Resno bo delovala tudi okrogla miza, ki bo obravnavala problematiko mladine in parka ali, če že hočete, mladine v parku. Za 1. maja bomo pripravili prvomajsko parado, ki bo 1. maja zgodaj zjutraj. Vso svojo kreativnost pa bomo pokazali na Srednjeveškem dnevu na Starem gradu Celje, kjer bomo imeli čisto svoj srednjeveški program. Velikopotezna je tudi akcija povezovanja Mladinske sekcije z ostalimi sorodnimi društvi po Sloveniji in sosednjih državah. V okviru te akcije se je že zgodil povezovalni izlet po veseli Štajerski, ki so se ga udeležili predstavniki turističnih društev iz širše celjske regije. Verjemite, kljub dežju je bila ta dan Štajerska bolj vesela kot navadno.

Za konec naj še podam zelo verjetno napoved: dela v društvu ne bo manjkalo, sploh pa ne bo dela manjkalo v Mladinski sekciji. Zato vabljeni v naše vrste, saj smo »d kulest« zadeva ta hip v našem mestu.

Lep turistični vam pozdrav pošilja,

Mladinska sekcija
Turističnega društva Celje
Vesna Vidovič, vodja sekcije

Štajerska, dežela brez meja

Vse, kar je napisano v naslednjih vrsticah, je povzeto po resničnih dogodkih.

Bila je zadnja sobota v mesecu novembru tega leta. Že zgodaj zjutraj se je skupina entuziastičnih turističnih delavcev zbrala na novi avtobusni postaji v Celju in kljub zgodnji uri (bila je natančno pol osmih) in neverjetno kislemu vremenu, so bili precej dobre volje. Točno ob osmih je pripeljal avtobus, prijetno popolnjen z že poprej nabrano pisano družino članov in simpatizerjev turističnih društev Dobrina, Pilštanj in Štore. Celjska skupina je previdno vstopila, se posedla po prostih sedežih in povprečna starost prisotnih se je zdaj znižala za kar nekaj krepkih procentov. Celjska skupina (14 udeležencev) je bila namreč v večini sestavljena iz članic Mladinske sekcije.

Tako se je pričel Izlet po veseli Štajerski. Za popotnico do Slovenskih Konjic, kjer so se jim pridružili še turistični entuziasti tamkajšnjega društva, so služili domači makovi kifeljčki, poplajnjeni s požirkom jagodne vodke, nato pa so se, do Maribora, podpirali z ravno tako doma narejenimi keksi, ki so se topili v ustih, in pletenico domačega vina.

Že ob 9.30 so dosegli štajersko prestolnico in hkrati tudi drugo največje mesto v državi Maribor. Na tamkajšnji avtobusni postaji jih je pričakal nihče drug kot Herman, pa ne Celjski, ampak predstavnik mariborskega MATIC-a, ki jim je bil pripravljen razkazati to obdravsko mesto. In res mu je uspelo v brezhibnem pogovorno-knjižnem jeziku (nič ni zavijal po mariborsko) v eni uri predstaviti glavne znamenitosti Maribora: Mariborski grad, Gosposko ulico, Glavni trg, Lent z znamenito najstarejšo trto na svetu. Nato so, na lastno pest, pokukali še v Pokrajinski muzej v Mariboru ter odkrili arheološko in etnološko zbirko, kjer sta svoje mesto našla tudi primerka prvega hladilnika in pralnega stroja, nato pa še zbirko uniform in meščanskih oblek iz 19. stoletja.

Zadovoljni in lačni, takšni kot pravi turisti, so se odpravili, kar z avtobusom, s trebuhom za kruhom, na turizem na kmetiji kislo juho jest. Vozili so se in vozili, tega kmečkega turizma pa nikjer. Končno! Nekje v megli in za hribi v Zgornji Koreni se je skrival ta vinotoč Slanič, pa saj se izkušenim turističnim delavcem prav nič ne more skriti. Juha je bila dobra da bi jo angelčki jedli in tudi mladim predstavnicam Mladinske sekcije je teknila, kljub temu da jim je nad mizo puščala streha.

Zdaj so lahko, polni novih moči, nadaljevali pot. Predstavniki posameznih društev so se celo trudili krajšati čas z bolj ali manj uspešnimi predstavitvami dela in programov svojih društev. Tako se je po mikrofону ponudil izredno pester seznam različnih prireditev, in če bi hotel človek obiskati vse, bi potreboval vsaj še dva svoja klona.

Prispeli so na Ptuj, kjer so ravno ta dan imeli semenj tradicionalni Katarinin sejem. To je znan kramarski sejem, kjer najdete vsakovrstno, uporabno ali neuporabno kramo, ki se je v zadnjem času omejila le na okoli 25 stojnic suhe robe (pet metel je bilo možno dobiti za 1000 SIT), 17 stojnic oblačil s poreklom iz Madžarske, 17 stojnic raznega suhega sadja (kar je bilo še najbolj privlačno) in nekaj stojnic z razno drugo ropotijo.

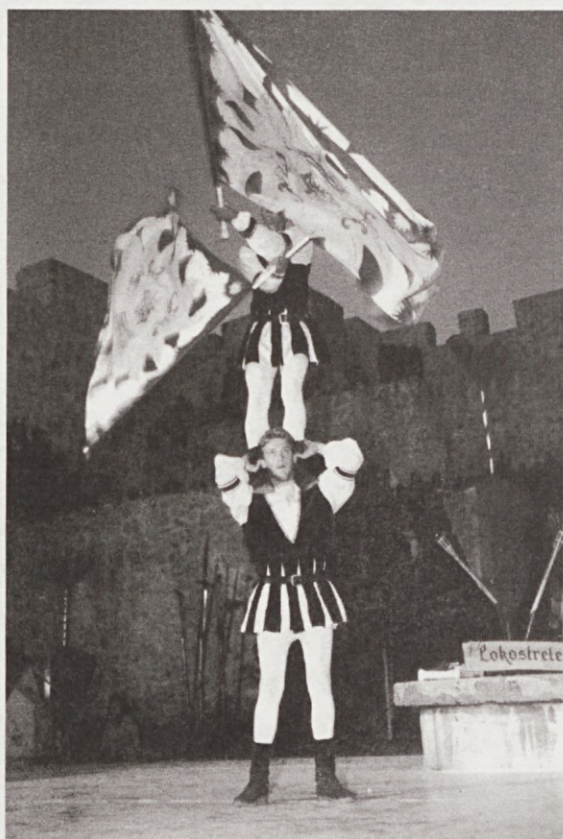
"Nič posebnega," so rekli naši turistični delavci, ko so se pomenkovali o vtisih iz Ptuja in nadaljevali pot proti Ptujski gori, kjer jih je v znameniti gotski cerkvici čakal simpatični pater Gaudencij iz reda kapucinarjev. Turistični skupini, ki je poslušno sedela v cerkvenih klopeh, je razložil zanimivo zgodovino te cerkve, njene arhitekturne značilnosti, podal kratek opis meniškega življenja in pritaknil tudi obširnejšo pridigo o varovanju okolja, saj so, če kdo ne ve, kapucinarji zelo ekološko usmerjen meniški red.

Kar mimogrede so se ustavili še v Mlačah, pri Turističnem društvu Mlače, ki je eno redkih, če ne kar edino tako društvo, ki ima svoj lastni dom. V njem imajo svoj sejni in prireditveni prostor, manjši prodajni prostor in etnološki muzejček.

Znočilo se je že in popotniki so spet postali lačni. Ob dobri volji in poskusu uglasitve svojih glasov je pot do Loke pri Žusmu hitro minila. Tu jih je, v gostišču Podgaj, čakala večerja in presenečenje, dva mlada muzikanta. "Hej, kje ste deklice iz Mladinske sekcije, gremo plesat!" Po obilni, okusni večerji, se je vsak rad malo zavrtel ob poskočnih ritmih. Svoj pečat večeru pa je vsekakor pustil znameniti "Poušter tanc", saj so tako lahko svoje medsebojno sodelovanje potrdili še s poljubi. Ti zaležejo za deset overjenih pogodb.

Zadovoljni in s polnimi trebui so se pozno zvečer počasi vračali proti svojim domovom. V tem z dogodki polnem dnevu so ugotovili, da so takšna srečanja in sodelovanja preredka, kljub majhnosti njihove države. Obljubili so si, da se bodo večkrat srečali, obvezno pa bodo tak izlet kmalu ponovili. Že vnaprej ste povabljeni tudi vi.

Turistično-izletniški in zelo vesel pozdrav,
udeleženke Izleta po veseli Štajerski.

Srednjeveški dan 2000
foto: Gregor Katič

Stojerska, dežela brez meja

Turistično društvo Celje čestita in želi
predsednici društva

Andreji Rihter

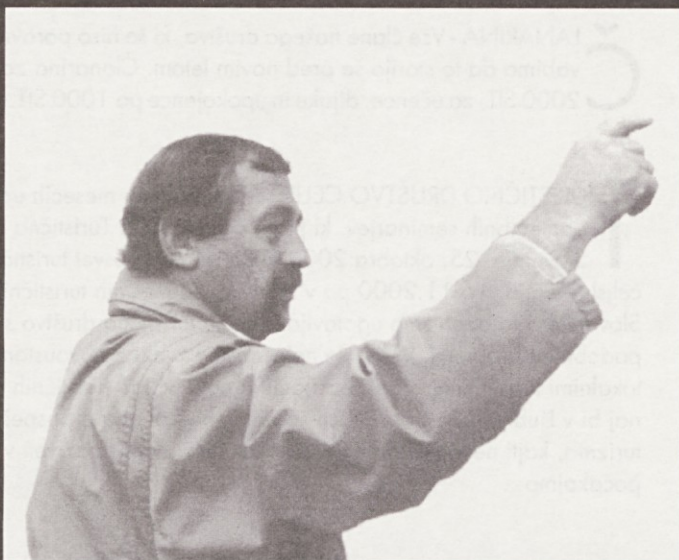
mного delovnih uspehov ob
imenovanju za

Ministrico za kulturo
Republike Slovenije

foto: Janko Cahon

In memoriam Cveto Rojc

Sredi dela nas je mnogo prezgodaj zapustil naš prijatelj in predani član upravnega odbora Turističnega društva Celje Cveto Rojc. Bil je človek močne volje, z ogromno energije in poln načrtov, ki jih je vedno skušal udejaniti. Ni lahko z besedami opisati izgube in praznine, ki je zazevala, ko ga ni več med nami. Mnogo let skupnega in zagnanega dela nas je združevalo v najboljšem pomenu te besede. Zmeraj je bil pripravljen komurkoli priskočiti na pomoč, mu pomagati s svojim znanjem in poznavanjem dotične problematike. Prezaposlen na razno raznih profesionalnih področjih, ki je vsako zase zahtevalo celostnega človeka, je vedno našel čas za sodelovanje in odkrit pogovor.

Vtis, ki ga je Cveto pustil zanamcem, je vsekakor njegova odkritosrčna poštenost, njegova kolegijalnost, ki je premoščala vsakršne ovire in razširila njegovo priljubljenost povsod, kjer so ga poznali. Bil je človek brez ozkih zamejitev, širokih pogledov, odprtega srca in srčen sodelavec.

Cveto bo ostal v zavesti sodelavcev, kolegov in prijateljev nepozabna pokončna osebnost in veliko nas je, ki ga bomo ohranili v toplem spominu za zmeraj.

Turistične drobtinice

ČLANARINA - Vse člane našega društva, ki še niso poravnali članarine, vabimo da to storijo še pred novim letom. Članarina za leto 2000 je 2000 SIT, za učence, dijake in upokoјence pa 1000 SIT.

TURISTIČNO DRUŠTVO CELJE se je v zadnjih mesecih udeležilo dveh pomembnih seminarjev, ki jih je organizirala Turistična zveza Slovenije. 25. oktobra 2000 je bil v Celju posvet turističnih društev celjske regije, 16.11.2000 pa v Izoli posvet mestnih turističnih društev Slovenije. Na obeh smo ugotavljali, da se turistična društva srečujemo z podobnimi problemi. Veliko je nejasnosti v zvezi z novoustanovljenimi lokalnimi turističnimi organizacijami in novo vlogo turističnih društev. Tako naj bi v Ljubljani že pripravljali spremembe Zakona o pospeševanju turizma, kajti nekatera določila nikakor niso mogla zaživeti v praksi. Torej počakajmo...

TURISTIČNO DRUŠTVO CELJE je na slovesnosti, ki jo je ob jubileju 95 letnice delovanja pripravila Turistična zveza Slovenije skupaj z Turističnim društvom Most na Soči, prejelo od Ministrstva za malo gospodarstvo in turizem RS priznanje za dolgoletno aktivno delovanje in uspešno sodelovanje na področju pospeševanja slovenskega turizma. Slovesnost je bila 25. junija 2000 v Mostu na Soči.

NAŠ ELEKTRONSKI NASLOV - Čeprav smo najbolj veseli, če nas člani društva, meščani in obiskovalci obišejejo na sedežu našega društva, se včasih zgodi, da to ni mogoče. In ker tudi mi radi sledimo »modnim« smernicam, imamo že skoraj leto dni možnost, da nam vse vaše predloge, pobude, pohvale in kritike sporočite po elektronski pošti: **td.celje@celje.euromcom.si**

BOŽIČNO-NOVOLETNI SEJEM V CELJU - Božično-novoletni sejem v Celju bo od 15. do 30. decembra 2000 od 9. do 19. ure na Prešernovi ulici in Trgu celjskih knezov, osrednji prireditveni prostor pa bo na dvorišču Spodnjega gradu Celje. Na sejmu bo aktivno sodelovalo tudi naše društvo in sicer bo Mladinska sekcija pripravila prodajo unikatnih izdelkov (novoletni okraski, voščilnice, izdelki iz keramike, ki so jo poslikali na delavnicah, prodaja turističnih vodnikov, razglednic, ipd). Program na odru na dvorišču Spodnjega gradu bo vsak dan od 16. ure dalje.

NOVOSTI NA STAREM GRADU CELJE - Septembra je Mestna občina Celje in revija Likovni svet iz Štor v prostorih bivše restavracije odprlo GALERIJO LIKOVNIH DEL MLADIH.

Celjski Stari grad je odprt (do 1. marca 2001): **vsak dan od 10. do 18. ure**

Galerija likovnih del mladih: **sobota in nedelja od 11. do 17. ure**
Hermanova krčma: **petek, sobota in nedelja od 10. do 18. ure.**

Turistično društvo Celje
želi vsem članom, prijateljem in
vsem prebivalcem našega Celja

vesel Božič in
sreče, zdravja in uspehov polno
novo leto 2001

Uredniški odbor

Matija Golner

Andreja Rihter

lektoriranje

Marjan Pušavec

oblikovanje

Matija Golner

tisk

SO-RA d.o.o.

naklada

1000 izvodov

izdalo in založilo

Turistično društvo Celje

Prešernova 17, 3000 Celje

